2

Derk Marseille

Vrijdag zes uur. Weekend in Berlijn. Je kunt naar huis gaan of aanhaken bij een vrijdagmidagborrel. Óf je gaat naar fridayatsix, de pop-uptalkshow van Derk Marseille. Over de beste en interessantste technologiestart-ups in Berlijn. Host Marseille duikt voor elke sessie op een andere locatie op. Bier en pizza zorgen voor het borrelgevoel. Er is livemuziek 'om het emotionele deel van je brein te activeren'. Marseille – meer journalist dan techneut – zorgt ervoor dat de verhalen niet te technisch, maar behapbaar blijven. Thema's variëren van nieuwe onderwijsvormen tot de implicatie van big data.

Kun je er niet bij zijn? Koop zelf een pizza en/of een krat bier en volg de livestream:
fridayatsix.com.

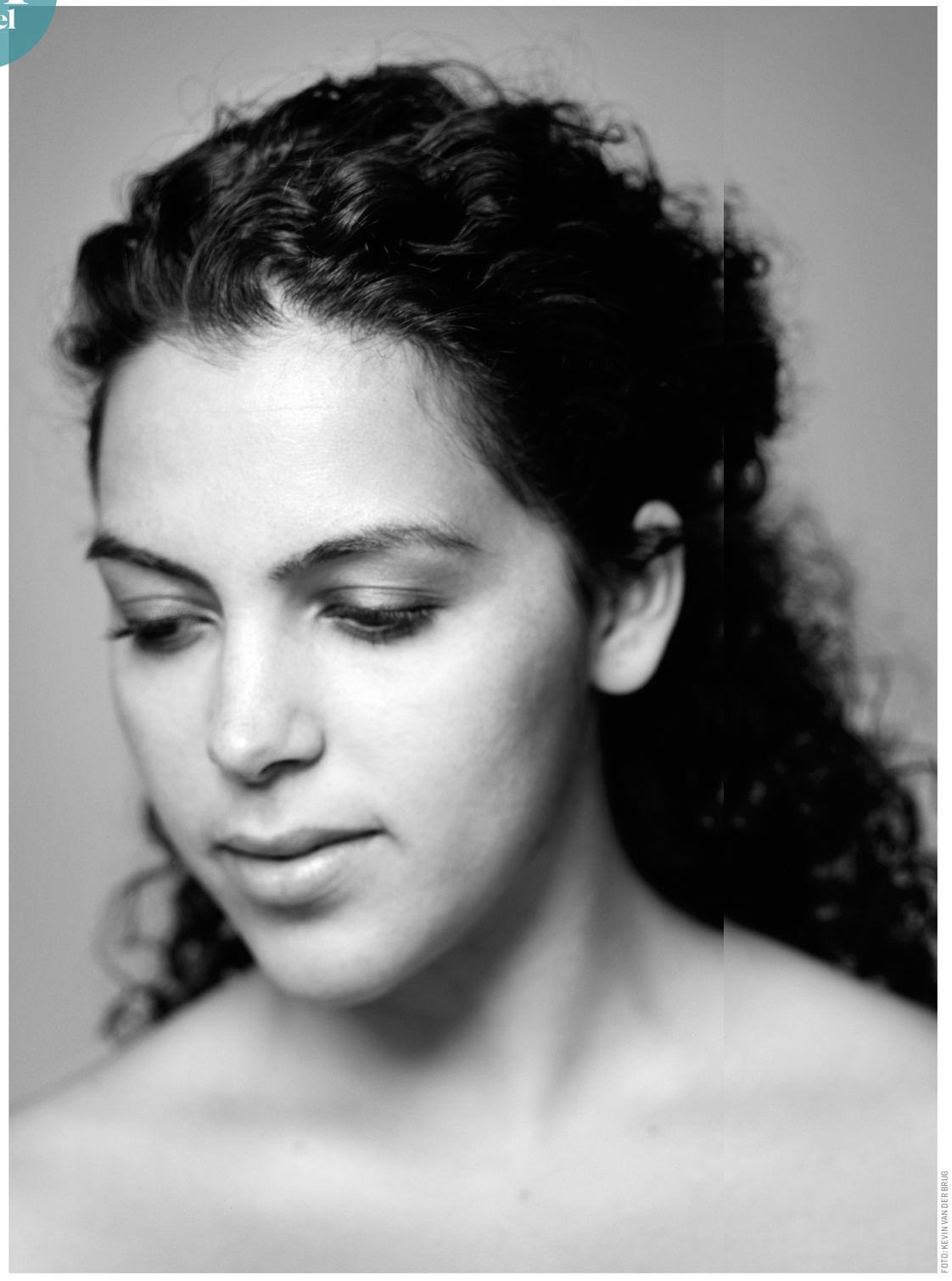

FOTO: KEVIN VAN DER BRUG

Leren om je in de ander te verplaatsen

Loopt de vernieuwing vast? Haal de consultants aan boord. Werkt het nog niet? Dan de goeroes. Maar wie komt er als het dan nog steeds niet lukt? Een kunstenaar.

Lina Issa's eerste opdracht was bij advocatenkantoor Van Doorne. Daarna vroeg het VU Medisch Centrum om assistentie. Beide organisaties wilden leren omgaan met allochtonen en al hun 'onbegrijpelijke' emoties, wensen, schaamtes, mores. Of zoals Van Doorne het beschaafd stelt: 'cliënten met verschillende culturele achtergronden'. Simpeler gesteld: de ander.
Het advocatenkantoor en het ziekenhuis kwamen bij Issa (foto links) via Art Partner. Dat is een impresariaat voor kunstenaars die organisaties helpen met bijzondere problemen. Die vaak niet zo bijzonder blijken, maar overal voorkomen. Zoals het onvermogen om met elkaar te praten over innovatie en verandering.
Lina Issa is een 'performance artist'. Zij creëert geen voorwerpen of afbeeldingen (hoewel opgeleid tot grafisch ontwerper), maar bijzondere gebeurtenissen. Een paar jaar terug kon je haar zien in de kolkende kluit forensen voor het centraal station in Amsterdam. Daar stond ze met haar ogen dicht. Een paar meter tegenover een andere kunstenaar, ook met de ogen dicht. Samen probeerden ze de aanwezigheid van mensen met andere zintuigen te voelen, en tegelijk een impact op ze te hebben. Al snel liepen de forensen om hen heen, waardoor een open plek in de bewegende massa ontstond.

> ***"Als een soort avatar begaf ze zich onder haar familie en vertelde later hoe het was geweest"***

Haar fascinerendste project is de reis van een jonge Spaanse danseres, die in Issa's plaats naar haar geboorteland Libanon ging. Als een soort avatar begaf ze zich onder haar familieleden, en rapporteerde bij terugkomst hoe het was. Issa zelf kon op dat moment niet naar Libanon omdat ze dan haar verblijfsvergunning in Nederland zou verspelen. Later traden ze samen op om te vertellen over het 'verplaatsen in de ander'.
Dit werd ook het recept voor haar opdrachtgevers: antennes ontwikkelen voor de belevingswereld van anderen.

➔ ***FD Outlook weekend, mei of juni 2014:***
Reportage over kunstenaars die bedrijven opschudden.

Niets is onmogelijk

Eigenlijk wilde Mick Ebeling de graffitikunstenaar Tempt geld geven. Tempt – verlamd door de ziekte ALS – had dringend behoefte aan 'zo'n onbetaalbare Stephan Hawking-machine' om weer te kunnen communiceren. Bij de kennismaking schonk hij Tempt geen geld maar een belofte: 'Jij gaat weer communiceren... én schilderen.' Hij haalde programmeurs uit de hele wereld naar zijn huis en verbande zijn gezin naar de garage. Het resultaat: een bril met een playstationcamera die oogbewegingen registreert en 'vertaalt' naar tekst. Hij koppelde het foefje aan een nieuw geintje in graffitiland; laserstralen om lichtprojecties mee te maken. Tempt kon weer taggen! Nu heeft Ebeling de Not Impossible Foundation opgericht en creëerde slimme stokken voor blinden en 3D-geprinte protheses.

'Jij gaat weer communiceren... En schilderen.'
Mick Ebeling